

[Täysin yksin](#)

Pitkän aikaa mietin, onko minulle kehittynyt riippuvuus viiltelyyn vai olenko todellakin itsetuhoinen. Nyt en ole vuoteen viillellyt paitsi pari satunnaista kertaa ja voin todeta yhä olevani itsetuhoinen.

Ajattelen jatkuvasti kaikkea hyvin kamalaa ja jollain tavalla hullun pelottavaa. Olen päässyt pahimman masennuksen läpi, mutten ole huomannut itsetuhoisten ajatusten kadonneen. Olen yrittänyt ajatella optimistisesti ja elämään elämää, mutta ei, silti ajattelen, että kuolema olisi mukavempi asia.

Uskon että suurin syy tähän on se, että minulta vietiin kaikki mitä rakastin, perhe. Olen siis sijoitettuna perhekotiin. Kolme siskoani sijoitettiin ihan toiseen paikkakuntaan, äitini on laitoksessa ja isäkin joutuu syyttömänä vankilaan. Siksi elämänhaluni on kadonnut olemattomiin ja joudun vain esittämään, että kaikki on kunnossa. Jokainen varmasti tietää millaista olisi elää ilman rakastamiaan asioita/henkilöitä.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2018/taysin-yksin>